РЕЗОЛЮЦІЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОБОТИ
III МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНА МОДЕЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ»

Учасники науково-практичної конференції:

– **заслухавши:** виступи доповідачів пленарного та секційних засідань конференції;

– **обговоривши:** теоретичні і практичні проблеми підвищення конкурентоспроможності та сприяння інноваційній спрямованості розвитку економіки України та її територій;

– **усвідомлюючи:** важливість створення умов для інноваційного розвитку вітчизняної економіки, зростання конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та забезпечення якості життя населення;

– **констатують:** в умовах сучасних реалій, що пов'язані, з одного боку, з інтенсифікацією тенденцій глобалізації та інтеграції у світі, а з іншого – з безпрецедентною зміною обставин здійснення господарської діяльності в умовах загострення фінансово-економічної кризи та поширення пандемії коронавірусу, моделі, механізми, засоби та інструменти забезпечення конкурентоспроможності та інноваційного розвитку економік країн в цілому, територій, бізнес-структур потребують суттєвої трансформації. Це обумовлює нагальну потребу у розробленні низки заходів регуляторного впливу, відповідного нормативного, фінансового, інвестиційного, матеріально-технічного, кадрового та інформаційного забезпечення.

За результатами обговорення доповідей учасники конференції розробили такі пріоритетні завдання стосовно формування конкурентоспроможних моделей інноваційного розвитку економіки України та її регіонів:

1. У сфері підвищення ролі вищої освіти як чинника людського розвитку в умовах інноваційних трансформацій:

– забезпечення участі закладів вищої освіти у формуванні та розвитку інноваційно-інтегрованих структур, створення на базі університетів потужних дослідницьких центрів та спрямування їх діяльності на вирішення нагальних питань розвитку регіону й країни, розвиток сучасної інноваційної інфраструктури та формування інноваційних екосистем;

– адаптація закладів вищої освіти до нових умов здійснення освітньої, наукової, інноваційної, виховної, профорієнтаційної та інших видів діяльності в умовах дистанційної роботи із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій;

– підвищення конкурентоспроможності закладів вищої освіти шляхом застосування ефективних моделей, методів та інструментів управління ЗВО, використання логістичного підходу, засобів інноваційного маркетингу,

контролінгу в освітній сфері, забезпечення інформаційної прозорості діяльності ЗВО;

– забезпечення якості вищої освіти в Україні на рівні міжнародних стандартів, імплементація компетентнісного підходу до підготовки здобувачів вищої освіти, застосування інноваційних форм і методів навчання, автоматизація процесів оцінювання якості діяльності ЗВО;

– сприяння розвитку академічного підприємництва як дієвого засобу трансферу освітньо-професійних знань і технологій із наукової й освітньої сфери до підприємств приватного бізнесу;

– заохочення до участі у програмах академічної мобільності всіх учасників освітнього процесу;

– розвиток міжнародного співробітництва закладів вищої освіти, участь вітчизняних ЗВО у поданні заявок на отримання грантів, конкурсах щодо виконання наукових робіт та безпосереднє виконання ними міжнародних наукових проєктів;

– запровадження дієвих інструментів визнання результатів неформального навчання;

– створення умов для інтенсифікації використання активних форм і методів навчання, розвиток інформаційної культури учасників освітнього процесу, навичок ефективної інформаційної взаємодії у сучасних умовах (соціальні мережі, дистанційні платформи, сайти, блоги тощо).

2. У сфері інноваційного розвитку реального сектору економіки, галузей та інфраструктури:

– сприяння інноваційному розвитку національної економіки шляхом розробки стратегій розвитку країни та її регіонів на засадах smart-спеціалізацій;

– розвиток стратегічного підходу та впровадження сучасних бізнес-моделей управління на макро-, мезо-, мікроекономічному рівнях;

– підвищення рівня інноваційної активності вітчизняних підприємств, активізації запровадження продуктових, технологічних, організаційних та маркетингових інновацій;

– створення належних умов для виробництва високотехнологічної продукції (товарів, робіт, послуг);

– активізація зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних суб’єктів господарювання в умовах глобалізації;

– запровадження сучасних методів антикризового управління з метою подолання негативних наслідків та мінімізації впливу фінансово-економічної та соціальної криз в країні;

– сприяння розвитку малого та середнього бізнесу;

– активне використання в управлінських процесах сучасних здобутків цифрової економіки;

– проведення модернізації та реструктуризації підприємств галузей промисловості;

– розвиток агропромислового комплексу України та її регіонів;

– активне сприяння підвищення ролі спорту як важливого соціально-економічного інституту;

– дотримання вимог щодо екологічності, ресурсоощадливості та енергоефективності діяльності усіх галузей національної економіки;

– удосконалення процесів фінансово-інвестиційного забезпечення суб'єктів господарської діяльності, диверсифікація форм і джерел фінансування, пошук нових вітчизняних та іноземних інвесторів;

– сприяння розвитку туристично-рекреаційного комплексу, розвиток «зеленого туризму»;

– трансформація підходів до управління і організації діяльності закладів соціальної сфери (охорона здоров'я, надання соціальної допомоги);

– удосконалення системи здійснення публічних закупівель, контролю за дотриманням вимог в системі ProZorro.

3. У сфері державного регулювання інноваційного розвитку економіки з урахуванням вітчизняного та міжнародного досвіду:

– запровадження механізмів ефективної взаємодії держави та бізнес-структур на засадах публічно-приватного партнерства, залучення ключових стейкхолдерів до регулювання інноваційного розвитку економіки, базуючись на моделі четвертинної спіралі «QuadrupleHelix» (держава – бізнес – академічна спільнота –громадянське суспільство);

– формування інноваційних умов розширення доступу до фінансування підприємництва;

– удосконалення податкової політики держави, запровадження дієвих податкових важелів стимулювання інноваційної діяльності;

– запозичення міжнародного досвіду регулювання інтелектуальних ресурсів інноватиних підприємств;

– запровадження заходів щодо оптимізації податкового боргу, поліпшення бюджетної політики;

– поліпшення інноваційно-інвестиційної, фінансової, кредитної, соціально-економічної політики;

– використання адаптаційних механізмів співпраці та державного регулювання в умовах карантину.

4. У сфері формування та розвитку сучасних інноваційно-інтегрованих структур:

– сприяння створенню та ефективному функціонуванню інноваційно-інтегрованих структур різних типів (інноваційні кластери, технологічні платформи, технопарки, технополіси, венчурні фірми та ін.);

– забезпечення розвитку регіональних інноваційних екосистем з метою розвитку конкурентних переваг регіонів, отримання синергетичного ефекту від спільного використання ресурсів і знань;

– впровадження дієвих інструментів забезпечення економічної безпеки учасників інноваційних структурних об'єднань;

– адаптації азіатського досвіду управління інтелектуальними ресурсами працівників інноваційних активних підприємств;

– забезпечення адаптації учасників інноваційно-інтегрованих структур до здійснення діяльності в умовах невизначеності та ризику, запровадження ефективної системи ризик-менеджменту;

– сприяння збалансованому розвитку учасників інноваційно-інтегрованих структур, адаптація до змін;

– поліпшення системи законодавчого, податкового, інвестиційного, кадрового забезпечення діяльності інноваційно-інтегрованих структур;

– пошук нових ефективних шляхів взаємодії учасників інноваційно-інтегрованих структур в умовах цифровізації економіки.

5. У сфері активізації соціально-економічних важелів забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання в умовах становлення інноваційної парадигми розвитку:

– запровадження сучасних підходів до моделювання та прогнозування фінансової стійкості та платоспроможності підприємств в контексті підвищення їх конкурентоспроможності (аналіз фінансового стану, діагностика ймовірності банкрутства, конкурентний аналіз, бенчмаркінг, економіко-математичні моделі, форсайт-дослідження та ін.)

– удосконалення методичних підходів до оцінки економічної безпеки підприємств, обліково-аналітичного забезпечення економічної безпеки їх бізнес-процесів, застосування інноваційних систем і технологій гнучкого управління підприємствами як засобу протидії економічним ризикам;

– розробка заходів щодо оптимізації системи прийняття управлінських рішень на підприємствах, дослідження конкурентних сил і формування маркетингової стратегії для підприємства;

– запровадження комплексних механізмів управління ефективністю та результативністю праці персоналу, підвищення конкурентоспроможності трудового потенціалу працівників підприємств усіх галузей і форм власності, розвиток сучасного управлінського і стратегічного мислення;

– поліпшення системи управління змінами, подолання опору персоналу змінам в контексті підвищення рівня адаптованості підприємств до стрімких змін у зовнішньому та внутрішньому оточенні;

– сприяння розвитку корпоративної культури соціально-етичного менеджменту, соціальної відповідальності бізнесу.

6. У сфері трансформації кількісних та якісних аспектів розвитку людського потенціалу в контексті інноваційно-інвестиційних трансформацій:

– забезпечення професійного навчання та безперервного професійного розвитку персоналу як чинника інноваційної активності організацій;

– розвиток соціальної відповідальності бізнесу в контексті забезпечення належних умов для підвищення конкурентоспроможності людських ресурсів та подолання системної кризи суспільного розвитку в країні;

– сприяння розвитку ключових компетентностей персоналу в умовах цифровізації та стрімкого поширення сучасних інформаційно-комунікативних технологій;

– розробка механізмів подолання викликів для людського розвитку в умовах поширення пандемії коронавірусу у світі;

– впровадження гнучких графіків роботи з метою створення умов для гідної праці, зменшення міграції кваліфікованих фахівців;

– пошук шляхів вирішення проблеми безробіття та регулювання міграційних процесів в Україні в умовах коронавірусної інфекції;

– запровадження бенчмаркінгового підходу до удосконалення системи розвитку людських ресурсів (внутрішнього та зовнішнього бенчмаркінгу);

– розвиток сприятливої організаційної культури та морально-психологічного клімату на підприємствах, в установах та організаціях в умовах сучасних викликів;

– використання переваг інформаційно-мережевої економіки задля підвищення конкурентоспроможності людських ресурсів;

– подолання негативних наслідків міграції кваліфікованих фахівців, молоді за межі України, розвиток соціальної інфраструктури;

– розробка програм збереження та розвитку наявного інтелектуального й наукового потенціалу, підвищення престижності наукової праці;

– сприяння розвитку лідерських якостей управлінського персоналу підприємств, установ, організацій, об’єднаних територіальних громад.

7. У сфері інформаційно-аналітичного забезпечення інноваційного розвитку:

– розробка механізмів забезпечення інформаційної прозорості суб’єктів національної економіки як фактора зростання їх конкурентоспроможності;

– вивчення, адаптація та імплементація європейського досвіду впровадження ефективних інструментів інформаційної взаємодії між учасниками економічних процесів;

– розробка сучасних методичних підходів до оцінки міжнародної конкурентоспроможності підприємств в умовах глобалізації, ризику та невизначеності;

– впровадження сучасних підходів щодо організації інформаційних систем управління підприємствами, установами, організаціями;

– застосування провідних інструментів моделювання поширення епідемій та їх впливу на економіки країн;

– адаптація сучасних алгоритмів економетричного моделювання ефективності діяльності багатопрофільних підприємств та господарств;

– розширення використання засобів та інструментів електронної комерції як фактору підвищення конкурентоспроможності підприємств;

– удосконалення облікової політики підприємств, обліку їх інноваційної діяльності, систем інформаційної взаємодії з митними та податковими органами;

– широке застосування сучасних ІТ-технологій, технологій збору інформації та проведення моніторингових досліджень (аналіз ринків, конкурентів, споживачів, контент-аналіз тощо);

– підвищення рівня інформаційної відкритості та представленості на ринку вітчизняних компаній шляхом поліпшення функціонування веб-сайтів, створення блогів, груп у соціальних мережах.